

autorin

magazín OSA nejen pro autory

2015 | 1

Aneta Langerová | Lena Yellow | V + W 110 let

Partnerství OSA 2014 | Zrušení daně | Kolik stojí hudba?

Vzpomínka na Petra Hapku | Klavír – Daniel Wiesner, Karel Růžička, František Bořík

Šuplíky textařů | filmové premiéry | nová CD

Monopol uvnitř originálu

MUSIC CITY

... PRO MUZIKANTY

Navštivte

NEJVĚTŠÍ PRODEJNU

S HUDEBNÍMI NÁSTROJI V ČR

-20%

Slevový kód:
"akg_20"

-20%

SABIAN

Slevový kód:
"sabian_20"

-20%

tc electronic

Slevový kód:
"tce_20"

Exkluzivní slevy pro čtenáře Autor In

www.music-city.cz

Ocelářská 937/39
Praha 9 - Vysočany
190 00

Infolinka
800 708 807

Otevírací doba:
po - pá: 10:00 - 19:00
so: 10:00 - 17:00

Přijďte s tímto kuponem do prodejny nebo jej napište do nákupního košíku ve třetím kroku, pole poznámka.
Platnost kuponu do 31. 3. 2015.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

je to více než rok, když jsem do našeho časopisu psal glosu o předvolební kampani dvou politických stran – Strany svobodných občanů a České pirátské strany, které zahrnují zrušení OSA do svého volebního programu.

Martin Kratochvíl (člen dozorčí rady OSA) s tímto záměrem přirozeně nesusouhlasí, a tak se rozhodl tomu přijít na kloub. Podařilo se mu na den 13. 1. 2015 svolat do pražského klubu Golem neformální setkání zástupců obou stran. OSA zastupoval Martin Kratochvíl, který diskusi moderoval, a předseda představenstva Ing. Roman Strejček. Českou pirátskou stranu zastupoval její předseda Lukáš Černošský a Stranu svobodných občanů místopředseda Radim Smetka. Publikum tvořila nesourodá směs složená z autorské obce (OSA, SAI), sem tam nějaký nakladatel nebo právník a blíže nespécifikovaná skupina, která zjevně autorské právo neuznává.

Z diskuze vyplynulo, že rétorika pirátské strany se v žádném ohledu nezměnila: jejím hlavním tématem jsou svobodné informace, sdílení informací, efektivní využití nových tech-

nologií a ochrana soukromí. Autorské právo je „konstrukt“, a tak vlastně neexistuje. OSA je kopírovací monopol, který zastupuje autory proti jejich vůli, a odměny nejsou vypláceny transparentně (pan Černošský byl překvapen sdělením, že rozúčtovací řád je zveřejněn na webových stránkách OSA). Pirátská strana také spustila kampaň „Neplaťte OSA“, jež si klade za cíl informovat provozovatele o taktice, jak se poplatkům vyhnout. Potud tedy názory pirátů. Diskuze se také stočila na piráty propagované internetové rádio Jamendo, které vysílá jen jím zastupované autory. Jamendo se tedy chová jako v OSA nezastupovaný „nakladatel“ placený z reklam, ale autoři z toho nemají prakticky nic. Obecně si musíme položit otázku, do jaké míry je Česká pirátská strana ve vleku svých starších zahraničních bratrů, jako jsou například piráti ze Švédska, a zda vůbec lze očekávat změnu rétoriky bez rezonance ze zahraničí.

Jistý posun jsem zaznamenal u svobodných, kteří se obrazně posunuli o patro výš. OSA se stal součástí „autorských svazů“ a ty jsou zahrnuty pod jejich programový bod Autorské právo. Duševní vlastnictví tedy uznávají, pouze odmítají regulace a zásahy do svobody občanů, podle nich vedené s cílem poskytnout tržní výhody nositelům autorských práv (tím je míněno monopolní postavení ochrany). Boj proti tzv. pirátství nemá ospravedlňovat sledování internetové komunikace. Autorský poplatek u datových nosičů a některých přístrojů (tzv. výpalné) je podle svobodných skrytou daní.

// Pirátská strana také spustila kampaň „Neplaťte OSA“, jež si klade za cíl informovat provozovatele o taktice, jak se poplatkům vyhnout.

> V naší hantýrce se jedná o „náhradní odměny“ a ukázalo se, že tento poplatek hraje roli červeného hadru. Obě politické strany deklarovaly, že se jedná o presumpci viny, totiž že každý, kdo si koupí datové médium, je podezřelý z ukládání chráněných dat, tedy že bude krást hudbu a filmy, zatímco si samozřejmě ukládá jen snímky z dovolené. Marně pan Strejček a jeden přítomný právník vysvětlovali, že se jedná pouze o možnost vytvoření více kopií legálně nabytých dat pro osobní potřebu (svou a svojí rodiny). Tedy do auta, na chatu, do telefonu, do počítače atd. Marně několik lidí opakovalo, že se nejedná o náhradu za pirátství, tedy za nelegální kopírování. Někteří diskutující se vytasili s přírovnáním, že se bude platit za vlastnictví nože, protože byste s ním mohli někoho zabít. Absolutní beznaděj z absolutního nepochopení. Jen doplním, že tento poplatek tu byl dříve než internet a MP3 (platilo se z magnetofonů, pásků a kazet) a že osobou povinnou platit je výrobce nebo dovozce přístrojů a nenahraných nosičů. Otázka tedy zní, zda je přípustné, aby jen na základě používání nových technologií byly nositelům autorských práv upírány jejich majetkové nároky.

Po všeobecné diskuzi jsem nabyl dojmu, že zásadní rozdíly v pojmání autorského práva u těchto subjektů jsou zčásti generovány z neznalosti – což je vada teoreticky odstranitelná, ale z druhé části jsou pěstovány vědomě jako politikum – a to bude odstranitelné těžko. Nemohu se proto zbavit dojmu, že jsme ten večer trochu plakali na nesprávném hrobě. Pokud budeme veřejností a v médiích vnímání negativně, budeme pro podobné okrajové strany vhodným volebním tématem, které leží přímo na ulici. Můžeme jen vysvětlovat, z čeho pramení náš obecný nárok a jak se získanými prostředky nakládáme. Byla to první vlaštovka a chci za ni Martinovi poděkovat. Jistě to nebylo zbytečné, ale budeme se muset obracet na mnohem širší veřejnost a budeme v tom muset pokračovat dlouho a s nekonečnou trpělivostí.

Hodně úspěchů v roce 2015
přeje všem váš
Luboš Andršt

Martin Kratochvíl, člen dozorčí rady OSA

Roman Strejček, předseda představenstva OSA

Michael Prostějovský, člen dozorčí rady OSA

zleva: Radim Smetka, místopředseda Strany svobodných občanů;
Lukáš Černohorský, předseda České pirátské strany

01 obsah

2015

09

16

19

23

25

03 Úvodní slovo

05 Obsah

Zprávy z OSA

06 Program OSA Partner 2014

09 Uplatňování autorských práv v praxi. Jsou v řetězu výběru poplatků slabá místa?

10 Zrušení srážkové daně

11 Krátké zprávy

Rozhovory a články

12 Aneta Langerová

16 Vzpomínka na Petra Hapku

19 Klavír

21 110 let V+W

23 Lena Yellow

25 OSA partnerem cen Apollo 2014

26 Nástěnka

29 Šuplíky textařů

Kulturní přehled

32 Filmové premiéry

34 Nová CD

36 Vzpomínáme

37 Závěrník

autor in
Magazín OSA
číslo 01 / 2015

obálka: Aneta Langerová
fotografie: Olga Špátová

www.osa.cz

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 8200 výtisků, místo vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 20. 2. 2015

Redakce: Petr Soukup, Kateřina Růžičková, Šárka Chomoutová / **Redakční rada:** Lukáš Hurník, Rostislav Černý, Zdeněk Nedvěd / **Koncept, design a sazba:** PART agency, a.s., www.part.cz / **Korektury:** Petra Helikarová
Fotografie na této stránce: archiv OSA

Program OSA Partner 2014

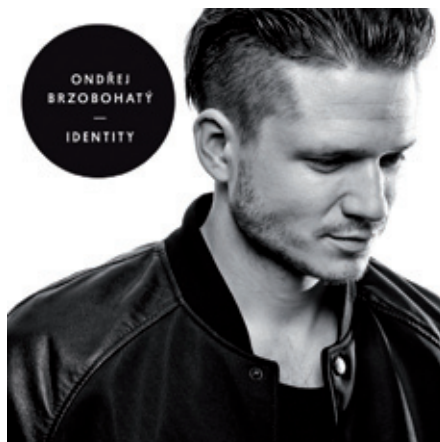
Rok 2014 byl již pátým rokem existence programu „OSA Partner“. V průběhu tohoto roku nedošlo k žádným neočekávaným trendům v dosavadním vývoji spolupráce mezi OSA a jednotlivými provozovateli české hudby. Potvrdila se též postupná tendence nárůstu počtu žadatelů o spolupráci s OSA.

Považujeme to za velmi pozitivní skutečnost. Čím širší a všestrannější bude spolupráce provozovatelů hudebních programů s naší autorskou organizací, tím vyváženější a klidnější bude celková společenská atmosféra v oblasti autorskoprávní. Výrazný vliv na to zajisté má též profesionální, invenční a lidsky vstřícná spolupráce oddělení public relations OSA. Toto oddělení buduje a udržuje vztahy s veřejností, nahlíží její postoje a snaží se je pozitivně ovlivňovat. Jedná se o dlouhodobou a cílevědomou činnost, která mimo jiné zajišťuje poskytování vhodných informací veřejnosti a zároveň získává též zpětnou vazbu. Důležitým aspektem je právě tato obousměrnost komunikace (na rozdíl například od reklamy). Komise Partnerství si je vědoma těchto skutečností a tuto spolupráci s PR OSA vítá.

V roce 2014 se komise Partnerství sešla na svých pracovních zasedáních celkem jedenáctkrát. Prostudovala, zhodnotila a procesu rozhodnutí podrobila 256 podaných projektů. V této souvislosti lze konstatovat, že došlo převážně k žádoucímu zlepšení písemné prezentace projektové dokumentace jednotlivých žádostí. Do projektových dotazníků byla jako povinná položka nově zavedena kolonka

// Jak je známo, program Partnerství obsahuje několik tematických okruhů: OSA živě, OSA pomáhá, Vyrobeno s OSA, OSA talent, Premiéry OSA.

konkrétní (přesné) dramaturgie příslušných akcí. Právě přítomnost repertoáru zastupovaného OSA je přednostním důvodem pro poskytnutí finanční částky provozovateli. To přináší své ovoce nejenom v oblasti péče o uvádění české tvorby, ale zejména v tom smyslu, že prostřednictvím autorských odměn se výrazně vrací investované finanční prostředky – např. v roce 2013 to bylo 3 384 102 Kč; předpokládaná návratnost za rok 2014 je o něco vyšší (přesné vyčíslení této částky bude možné na konci 1. kvartálu 2015).

Jak je známo, program Partnerství obsahuje několik tematických okruhů: OSA živě, OSA pomáhá, Vyrobeno s OSA, OSA talent, Premiéry OSA. Všechny tyto programové okruhy prokázaly svoji životnost a jsou žadateli pravidelně využívány. Prim drží kategorie OSA živě, v těsném závěsu se pohybuje okruh Vyrobeno s OSA. Na dalších místech stojí okruhy OSA talent a OSA pomáhá. S určitým odstupem v počtu vyslyšených žádostí stojí kategorie Premiéry OSA.

Jak již bylo řečeno, počet žadatelů o spolupráci s OSA se postupně zvyšuje, a tak se množina pořadatelů majících s OSA korektní partnerské vztahy rovněž rozrůstá. Logo OSA můžeme čím dál častěji vidět v souvislosti s logy např. Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR, Magistrátu hlavního města Prahy (popř. jiných větších měst), ČEZ, zahraničních zastupitelství, Českého hudebního fondu, Nadace Olgy a Václava Havlových, Nadace Život umělce, různých bankovních společností apod. S uspokojením též můžeme konstatovat, že v rámci běžného auditu, kterým program Partnerství každoročně prochází, nebyly

v roce 2014 zjištěny žádné nedostatky a všechny konkrétní dotazy byly bez problému zodpovězeny.

Na závěr mi dovoluťe vyslovit poděkování všem členům komise Partnerství za vzornou a poctivou práci, kterou v rámci jednání komise celoročně vykonávali. Díky též oddělení PR OSA, zejména Petru Soukupovi, za velkou pomoc a invenční spolupráci v rámci potřeb programu Partnerství, dále představenstvu OSA a rovněž dozorčí radě OSA za oboplnou pracovní vzájemnost, v rámci které byl pro činnost komise vytvořen odpovídající prostor umožňující její nerušenou práci.

Ivan Kurz
předseda komise Partnerství
člen dozorčí rady OSA

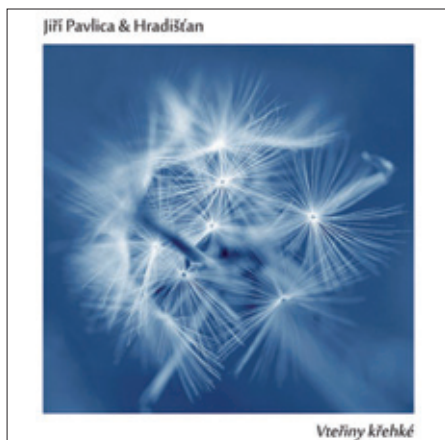

(Hraj, kapelo, hraj)

... „Festival se konal za finanční podpory hlavního města Prahy, Ministerstva kultury ČR, **Partnerství OSA** a Nadace Český hudební fond. Velké poděkování patří všem výše zmíněným subjektům, které svojí finanční podporou mají rozhodující zásluhu na uskutečnění letošního ročníku festivalu.“ ...

(Porta)

... „Děkujeme všem, kteří nám pomáhají, děkujeme partnerům a sponzorům, děkujeme dlouholetým podporovatelům Porty, kterými jsou zejména Nadace Život umělce, **Partnerství OSA**, Intergram, SVU – Sdružení výkonných umělců a samozřejmě SAI – Svaz autorů a interpretů, bez kterých by Porta v Řevnicích nebyla, a děkujeme též kolegům a těm, kdo Portě věnují svůj volný čas, aby mohla existovat.“ ...

(Music Olomouc)

... „Realizaci festivalu zajišťuje tým pedagogů, doktorandů a studentů katedry muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a členů občanského sdružení MusicOlomouc, opírající se o finanční a morální podporu celostátních a regionálních institucí, zahrnujících statutární město Olomouc, Olomoucký kraj, **Ochranný svaz autorský v programu Partnerství**, hudební nadace a média. Bez této finanční podpory by uskutečnění akce nebylo reálné.“ ...

(JazzFest Brno)

... „Festival se koná pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška, primátora statutárního města Brna Romana Onderky a starosty městské části Brno-střed Libora Štádky. Bez jejich podpory a bez účasti řady **partnerů a sponzorů** by pořádání festivalu nebylo možné. Všem patří náš hluboký dík!“ ...

(Struny podzimu)

... „Rok to byl pro nás opravdu mimořádný, velké díky patří všem v zákulisí: **partnerům**, dárcům, mecenášům, milým členům klubu Aficionados Strun podzimu a všem věrným návštěvníkům. Jsme vděční, že můžeme díky vám poskytovat unikátní umělecké zážitky.“ ...

(Czech Jazz Workshop)

... „Rád bych poděkoval všem účastníkům, lektorům i organizátorům, **partnerům a sponzorům** za skvělý týden plný jazzu, milých lidí a nezapomenutelných zážitků. Bylo to krásné, poučné, inspirující i zábavné. Přeji všem spoustu krásných not, tónů, akordů a sóla a doufám, že se s většinou potkám dříve než za rok.“ ...

(Společnost skladatelů AHUV)

... „Společnost skladatelů AHUV je při pořádání projektů – jako např. Dny soudobé hudby – výrazně limitována finančními prostředky. Je proto velmi vděčna všem donátorům, zejména Ministerstvu kultury ČR, hl. městu Praha, Nadaci Leoše Janáčka, Nadaci Život umělce, Státnímu fondu kultury České republiky, Nadaci Český hudební fond, Hudební nadaci Karla Pexidra, HAMU a všem dalším. Bez jejich příspěví by pořádání festivalu Dny soudobé hudby 2014 nebylo možné.“ ... /

Uplatňování autorských práv v praxi. Jsou v řetězu výběru poplatků slabá místa?

Kulatý stůl v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky

Text: KATEŘINA RŮŽIČKOVÁ

V lednu 2015 se konal v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky kulatý stůl na téma autorských práv pořádaný poslanci Ninou Novákovou a Jaroslavem Holíkem, členy volebního výboru PSP ČR. Debaty se zúčastnili zástupci kolektivních správců OSA a Intergram, autorů a interpretů, zákonodárců, samotných pořadatelů hudebních akcí a provozovatelů hotelů a restaurací.

Prezentující:

Mgr. Darina Šimková – Parlamentní institut
Ing. Roman Strejček – předseda představenstva OSA
Mgr. Jan Kácal – vedoucí divize vysílání, veřejných produkcí a dalšího užití, Intergram
JUDr. Věra Popelková – vedoucí právního útvaru, Intergram
JUDr. Pavel Zeman – ředitel odboru autorského práva, Ministerstvo kultury ČR
Jiří Vondráček – předseda Svazu autorů a interpretů (SAI)
Jan Rotter – skladatel a producent
Ing. Václav Stárek – prezident Asociace hotelů a restaurací ČR

zleva JUDr. Pavel Zeman (MK), Ing. Roman Strejček (OSA),
Mgr. Nina Nováková (PSP ČR)

Cílem pracovního setkání bylo uvést zejména pořadatele, paní poslankyni a pana poslance, do problematiky kolektivní správy a diskutujícím hlavně z řad provozovatelů zodpovědět nevysvětlená témata a prodiskutovat je. Došlo na přiměřenost výše autorských odměn, tvorbu sazebníků, monopol kolektivní správy, přípravu novelizace autorského zákona v souvislosti s harmonizací se směrnicí kolektivní správy EU. Jedním z témat ze strany provozovatelů hotelů a restaurací byla potřeba jednoho kontaktního místa – zástupce, který by jednal za všechny ostatní kolektivní správce. Žhavým tématem byla také Ochranná asociace zvukařů-autorů (OAZA). Následně bude zpracován materiál, který bude sloužit i pro další členy Poslanecké sněmovny.

Z této konstruktivní diskuze se vyvinula řada dalších nezodpovězených témat a dotazů, a tudíž se akce bude opakovat. /

Zrušení srážkové daně

Vážení zastupovaní,

před rokem jsme Vás informovali o uplatnění srážkové daně ve výši 15 % (tj. daně z příjmů) na vyplacené honoráře do 10 000 Kč.

Rok se s rokem sešel a zákonodárci připravili další změnu. K 1. 1. 2015 bylo předmětné ustanovení zákona o dani z příjmů č. 586/1992 Sb. zrušeno. Právní úprava se tak vrací ke stavu před rokem 2014.

Z uvedeného vyplývá, že OSA již nebude strhávat a odvádět srážkovou daň z vyplacených honorářů do 10 000 Kč, ale své příjmy si každý plátce musí vypořádat v rámci ročního přiznání k dani z příjmů.

Putovní výstava OSA –
Ochranného svazu autorského
pro práva k dílům hudebním, z. s.
k jeho 95. výročí

Prvorepubliková OSA

24. února – 24. března 2015
Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

OSA 1920 OSA 1927 OSA 1932 OSA 1939 OSA 1945 OSA 2015

PUTOVNÍ VÝSTAVA OSA K 95. VÝROČÍ

V letošním roce bude výstava artefaktů a historických dokumentů k 95. výročí OSA, která se konala na podzim loňského roku v Senátu PČR, pokračovat a putovat po dalších místech České republiky. Od 24. února 2015 do 24. března 2015 bude k vidění na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

VÝROČNÍ CENY OSA

10. ROČNÍK UDÍLENÍ VÝROČNÍCH CEN OSA ZA ROK 2014

V tomto roce bude Ochranný svaz autorský již po desáté udílet ceny nejúspěšnějším hudebním skladatelům, textařům a hudebním nakladatelům. Jako jedině v České republice jsou tyto ceny udíleny na základě zasílaných statistik rozhlasových a televizních vysílatelů, jedná se tedy o skladby a autory, které jsme mohli v loňském roce nejčastěji slyšet z rádií nebo televizí. V letošním roce bude opět udělena cena za propagaci a šíření české hudby a také nejvyšší ocenění udělené na základě rozhodnutí dozorčí rady – Zlatá cena OSA a Zlatý fond OSA.

Výsledky 10. ročníku se dozvíme na slavnostním předávání 11. června 2015.

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ ČLENŮ OSA SE KONÁ 14. 5. 2015

Dle stanov OSA mají právo účastnit se valného shromáždění členové OSA*.

*člen OSA = viz článek 3, odst. 3.1. stanovy OSA

Aneta Langerová

Aneta Langerová vydala na konci roku 2014 velmi vyzrálé album s názvem *Na Radosti*, které bylo podpořeno i projektem Partnerství OSA, a nyní k tomuto albu jede po Česku koncertní šňůru. Povídali jsme si o albu, koncertech, ale i tvorbě a OSA.

text: PETR SOUKUP
odpovídala: ANETA LANGEROVÁ
foto: OLGA ŠPÁTOVÁ

// Přiznám se vám, že při prvním poslechu singlu *Svatá Kordula* jsem nevěděl, co si o něm mám myslet. V hlavě jsem měl jen jedno slovo – „country“. Když jsem si album koupil, měl jsem radost z jeho barevnosti a čím dál víc jsem mu přicházel na chuť. Je to velký krok nejen od počátku vaší kariéry, ale i od posledního alba. Deska je osobnější. Změnilo se něco v případě vašeho skládání?

V mém životě se stále něco mění. Je to přirozený vývoj a pocit, že nestojím na místě,

je pro mě zvlášť důležitý. V posledních letech jsem našla velkou oporu v Jakubu Zitkovi, jak po stránce producentské, tak autorské. Všechny písně jsme skládali spolu, kromě jedné, kterou mi na desku napsala Dorka Barová, skvělá zpěvačka, violoncellistka a autorka. Soustředili jsme se na vyprávění příběhů, které jsme čerpali z našeho života, ale také jsme si domýšleli. Obecně každá píseň nese téma, které se nás nějak konkrétně dotýká a je nám blízké, to mi pak dovoluje písně zpívat víc autenticky.

Aneta Langerová

- › Zastupována OSA od roku 2007
- › Počet registrovaných děl v databázi OSA 39
- › Diskografie:
 - Spousta andělů (2004)
 - Dotyk (2007)
 - Jsem (2009)
 - Na Radosti (2014)

// Mé písně se odjakživa točí kolem přírody. Já jsem se našla hlavně v tématech venkova, kde jsem vyrostla a trávila dětství.

// Jakub Zitko, váš spoluautor a člen kapely, je pro mě velký objev. Kde jste se setkali a jak probíhala spolupráce?

My už se známe asi šestým rokem. Kdysi jsem potřebovala najít někoho, kdo by mě doprovázel na klávesy. Poprosila jsem svého tehdejšího kytaristu a.m. almelu, aby se po někom podíval, a on mi v parku na Letné oznámil, že pro mě našel Jakuba. Hrál v kapele Muff a spolupracoval i na dalších projektech. Byla jsem si ho poslechnout, oslovilo mě to, a od té doby se mnou hraje. Když jsem se před pár lety rozhodla splnit si takový svůj dlouholetý sen, a to akustické komorní koncerty se smyčcovým triem, objevila jsem v Kubovi velkou oporu. Bylo zapotřebí zaranžovat všechny písně, které jsem vybrala jako ty nejdůležitější v mé dosavadní tvorbě, právě pro toto komorní složení kapely. Byl to těžký úkol, měla jsem své představy a byla jsem zvědavá, jak se s tím Kuba popere. Zvládl to úplně skvěle. Následovaly koncerty pod názvem Pár míst, na jejichž úspěchu měl Kuba velký podíl, a tak jsem si konečně byla jistá, s kým budu dělat další desku. Spolupráce s Kubou mi sedí a věřím, že i jeho obohacuje.

// Poměrně hodně alb v loňském roce bylo na téma příroda, konkrétně les. Taková alba dle mého soudu

vydala i skupina Zrní, Lenka Dusilová, Calm Season a další. Myslíte si, že je to trend, náhoda, nebo přirozený vývoj?

To nevím. Mé písně se odjakživa točí kolem přírody. Myslím, že je pro všechny velmi důležitá, někdo si to uvědomuje víc, někdo ji zatím tolik nepotřebuje. Já jsem se našla hlavně v tématech venkova, kde jsem vyrostla a trávila dětství. Hodně mě ovlivňuje laskavá lidová moudrost, kterou z té doby znám. Byla jsem velmi překvapená, že Kuba tak mile příkyvoval, když jsem mu vyprávěla o svých zážitcích z dětství, prožil něco podobného, a tak jsme si s úsměvem po večerech vyprávěli o tom, jak jsme sbírali mandelinky, chodili na třešně, dělali zavařeniny, jezdili traktorem a podobně, byla to legrace, ráda na tu dobu vzpomínám.

// Asi budu hádat správně, že váš úspěch po pořadu Česko hledá SuperStar má na svědomí také váš bratr Nikola. O spoustě vítězů dnes už ani není slyšet a já se domnívám, že to je tím, jaký management s nimi spolupracoval. Váš bratr do toho kromě mozku asi ukládá i srdce?

Niki do všeho vkládá své srdce, to se mi na něm velmi líbí. Vždy mi byl nablízku. Spolu s mou sestrou a tátou mi od malička dělali náhradní mámu. Brali mě s sebou na hory, k moři, ale také se starali o praktické věci. Jsem jim za to velmi vděčná. Tehdy po soutěži nabralo vše rychlý spád. Byl to velký tlak. Když to brácha viděl, stoupl si přede mě a řekl všem, že od této chvíle mě bude zastupovat, a že když mi někdo bude něco chtít, má přijít nejdřív za ním. Ani nevíte, jak se mi v té chvíli ulevilo. Vytvořil pro mě prostředí, ve kterém jsem se mohla dál přirozeně vyvíjet, a nepodlehla jsem tak různým tlakům zvenčí. Ke všemu jsem si mohla dojít sama. Vždy mi říkal, ať se rozhodnu

dle svého srdce, že za mnou bude pevně stát. A to se děje dodnes. Nikdy předtím tuto práci nedělal, o to víc si vážím toho, že se všemu tak rychle naučil a nebál se vkročit do neznámých vod. Nenechal mě v tom.

// Na světě je videoklip ke skladbě Svatá Kordula a Tráva, uvážete o dalším? Co takhle například na skladbu Nevěsta nebo Tragédie u nás na vsi?

Svatou Kordulu jsme pustili do světa jako první a Alžběta Rajčan Beránková k ní vytvořila lyric video, stop motion animaci. Klip k písni Tráva jsme odjeli natáčet na „místo činu“, tedy na Radost a do okolních lesů, s režisérkou Olgou Špátovou a kameramanem Lukášem Hyksou. Další videoklipy se nabízejí, je to však časově i finančně náročné, uvidíme, co nám další rok dovolí. Bylo by to samozřejmě hezké.

// Dá se říci, která ze skladeb na novém albu je vám nejbližší?

Desku uzavírá píseň Na Radosti. Je to asi nejosobnější výpověď z celé desky, komorní aranž, která jak vznikla, tak byla zaznamenána.

// Bulvár. Jste s ním smířená a házíte ho za hlavu, nebo vás rozčiluje?

Bulváru si nevšímám, a když se ke mně něco dostane, mávnu nad tím rukou. Dokud bude v lidech potřeba koukat druhým do obýváku a nežít svůj vlastní život, pak bude mít bulvár na světě místo a nikdo s tím nic neudělá.

// Kupujete si hudbu, nebo stahujete?

Hudbu si zásadně kupuji. Někdy si koupím vinylovou desku, jindy album a někdy si koupím hudbu na internetu, to když jsem třeba na cestách.

// Ocitám se v tu chvíli mimo realitu a snažím se vzít publikum s sebou, aby lidé na chvíli zapomněli na své problémy.

// Nedávno jsem v jedné diskuzi na Facebooku četl, že ve chvíli, kdy se skladba nahrává a zní éterem, tak patří všem a nikdo by na ni neměl mít práva. Co si o tom myslíte?

Chápu, že mnohým dá hodně práce si uvědomit, že píseň je to samé, jako by někdo vyrobil třeba kolo, ale pochopit by to měli. Nevím, čím by se pak autoři živili. Asi by těžko někdo šel do výroby kol a řekl: „Od té chvíle, co jste na internetu ukázali nové kolo, patří i mně, takže si ho teď vezmu a odjedu.“ Byla by to krádež. Každý z nás na něčem pracuje, poskytuje různé služby, prodává nějaké výrobky, asi by se lidé, kteří mají tento názor, divili, kdyby k nim někdo přišel do obchodu a něco si zkrátka vzal a odešel nebo jim nezaplatil za odvedenou práci.

// Jak vnímáte vy OSA?

OSA je pro autory velmi důležitý, jelikož poskytuje služby, které nám pomáhají v naší práci. Nedovedu si představit, že bych se o to měla starat sama, není to reálné. Jsem ráda, že existuje, a věřím, že autory vždy bude dobře chránit a zastupovat.

// Kdo z českých hudebníků vás baví?

Z české hudby poslouchám například Hanu Hegerovou, Jarka Nohavicu, Karla Kryla, za poslední roky mi udělala

radost kapela Zrní, Bratři Orffové s deskou Bingriwingri nebo Wabi Daněk a Dáblovo stádo.

// Jsou pro vás hudební ceny v Česku důležité, mají podle vás ještě svou váhu?

Každé ocenění něčí práce toho dotýčného potěší, ale je obecně těžké říkat, jestli ta či ona hudba je lepší, tudíž je to také otázka vkusu lidí, kteří to hodnotí. Myslím, že největší odměnou je pro mnoho muzikantů to, že mají pro koho hrát, že na koncerty chodí lidé, které ta hudba baví, a něco si navzájem předávají.

// Koncerty. Byl jsem na vašem křtu ve Studiu DVA. Bylo to skvělé prostředí pro vaše současné hraní. V létě vás, tuším, uvidíme na festivalech, na jakých místech budete hrát mimo ně?

Na letošní turné jsem oslovila všechny muzikanty, se kterými spolupracuji. Jak svoji stálou kapelu, tak smyčcové trio. Chtěla jsem si s nimi užít každý koncert, který bude věnovaný nové desce Na Radosti, na které se sami podíleli. Zvolili jsme koncerty převážně na sezení v divadelních sálech, koncerty budou rozmanité, od komorních písní až po písně v plné aranži. Například do pražského divadla Studio DVA se vrátíme ještě na dva koncerty koncem března. Přála bych si, aby si každý, kdo přijde, mohl hudbu v klidu vychutnat a vstřebat. Na letní festivaly se chystáme taky, třeba na Benátskou noc a Colours of Ostrava.

// Odráží se na koncertě vaše nálada, nebo vás neopak ta atmosféra vždy nabije a zapomenete na to, co se děje mimo jeviště?

Každý koncert je jiný, ale pilíře zůstávají stejné. Už jen to, že mám kolem sebe skvělý tým, který mi vždy zvedne náladu, těším se na každé hraní s nimi, i na cestu. Bývá to le-grace. Koncerty si užívám, někdy jsem nervóznější, ale to během prvních písní odezní. Hlavní je hudba, to, co nás

spojuje s publikem. Mám možnost prožívat všechny příběhy, o kterých zpívám, spolu s ním a moc mě to těší. Ocitám se v tu chvíli mimo realitu a snažím se vzít publikum s sebou, aby lidé na chvíli zapomněli na své problémy nebo aby jim po skončení koncertu přišly lehčí než předtím a měli sílu je vyřešit.

// Jaké máte jméno na Slovensku?

Jezdíme občas na slovenské festivaly. Lidé tam znají některé písně a zpívají si je se mnou. Jezdím na Slovensko ráda, ale bohužel ne tak často. Zatím jsme se k tomu nedostali, ale do budoucna plánuji vyrazit s novým albem Na Radosti i tam.

// Jezdíte ještě v tom starém mini cooperu?

Svůj mini cooper mám stále, teď se zrovna opravuje, aby přežil další roky. Mám ho moc ráda. V současné době však spolupracuji s automobilovou firmou Volkswagen, která nás bude vozit na všechny koncerty našeho turné a také na festivaly. Moje kapela se trochu rozrostla, a tak jsem ráda, že nám Volkswagen tuto spolupráci nabídl a všechny mé muzikanty a členy týmu, včetně mě, doveze na koncerty bezpečně. /

Tráva

(text z nového alba Na Radosti)

Text: Aneta Langerová a Jakub Zítka

Jsem jako tráva zvyklá růst v noci
bledé kořínky protínám hliněné nebe
chladivý déšť padá
bouře zní a chvátá

Krajina vzdálená
stále voní a sílu má
voní a sílu má

Znám křídla vran, v jejich stínu spávám
mé bílé tělo oči tvé spatřit nemohou
teď mým novým domovem je vřes, mech a tráva
budu tam, kde modré chrpy vykvetou

Nade mnou svítá, horizont barvu mění
paprsků se dotýkám, hřejí kameny v mých dlaních
doznívají zvony, ale duše má je mladá
ze spánku se budí a vstává

Krajina vzdálená
stále voní a sílu má
voní a sílu má

Znám křídla vran, v jejich stínu spávám
mé bílé tělo oči tvé spatřit nemohou
teď mým novým domovem je vřes, mech a tráva
budu tam, kde modré chrpy vykvetou

Petr Hapka

(1944–2014)

Hudební skladatel, zpěvák, dirigent

Horáček vzpomíná na Hapku

Petr Hapka

se narodil 13. května 1944 v Praze v rodině operetní zpěvačky a malíře, mezi jeho příbuzné patřil i skladatel Franz Lehár. Hrát na klavír se i díky vrozeným vlohám naučil ve třech letech a ve čtyřech složil první písničky. Studoval na Pražské konzervatoři zpěv u Karla Bermana, hru na violu i herectví u Oldřicha Nového. Ve 23 letech se stal dirigentem v Divadle za branou režiséra Otomara Krejči, kde také hrál. Psal rovněž hudbu pro několik amatérských scén. Později se přes profesionální oblastní divadla dostal do Paravanu. Je podepsán pod hudbou k více než 90 filmovým nebo televizním projektům, například: Copak je to za vojáka, Páni kluci, Panna a netvor, Tisícročná včela nebo Fimfárum Jana Wericha. Výraznou kapitolou jeho tvorby je spolupráce s textařem Michalem Horáčkem. Začali deskou Hany Hegerové Potměšilý host (1987), kde si Hapka zazpíval s Hanou Hegerovou slavný duet Levandulová, a dokonce dirigoval i doprovodný orchestr. Pak následovalo album V penziónu Svět (1988). Začal komponovat i pro další zpěváky, např. Michaela Kocába, Richarda Müllera, v další dekádě jeho písně začaly zpívat také osobnosti mladší generace jako Lucie Bílá nebo Jana Kirschner.

➤ Zastupován OSA od roku 1967, členem se stal v roce 1992.

➤ V roce 2010 získal Zlatou cenu OSA za přínos české hudbě. Sošku pro něho vytvořil Olbram Zoubek.

➤ Za rok 2012 získal v rámci Výročních cen OSA titul nejúspěšnější český hudební autor v zahraničí.

➤ V databázi OSA má registrováno více než 900 hudebních děl, u nichž je autor nebo spoluautor.

Petra Hapku jsem osobně poznal a začal s ním pracovat před více než třiceti lety. Už tehdy měl ovšem za sebou dvacetiletou skladatelskou dráhu a spolupráci s takovými osobnostmi jako Hana Hegerová, Karel Gott, Petr Rada a Zdeněk Rytíř, Otomar Krejča, Juraj Jakubisko, Juraj Herz, Karel Kachyňa, Mario Klemens... Už tehdy, dávno před vznikem „značky“ H+H, byl v české hudbě druhé poloviny dvacátého století pojmem.

Seznam jeho písní i filmových melodií si v internetovém věku může každý zájemce snadno dohledat, dnešní vzpomínku bych proto rád věnoval tomu, co obsahem takových seznamů není: tomu, jaký byl jako člověk a jak se to v jeho hudbě odráželo.

Jestli jsem se kdy setkal s někým, kdo by na mě působil jako „rozený umělec“, byl to právě Petr. Kromě jiného vnímal jinak, a proto všechno, co dělal, bylo nečekané a jiné, než jak totéž dělali ostatní lidé. Nectil naprosto žádná pravidla – ne kvůli tomu, že by proti nim chtěl svým způsobem protestovat, ale podle mého nejpříjemnějšího mínění proto, že je nechápal. Na termíny smluv přistupoval stejně snadno jako na termíny schůzek; vesměs je nedodržel. Moje žena, která dělala pro jeden z klipů na-

ších písní kostýmní výpravu, vzpomíná na své první setkání s Petrem: „Byli jsme smlouveni na tři odpoledne. Přišel po šesté, podíval se na hodinky a odušil, že přišel nějak moc brzy, a že tedy ušetřený čas využije k tomu, aby se nasnídal.“

Pracovat s ním podle normálních standardů bylo prakticky nemožné a lidé, kteří si neuvědomili, že Petr Hapka je stvoření specifického druhu, a tak je nezbytné s ním i specificky jednat, svůj omyl často dost šeredně odskákali v podobě migrén, žaludečních vředů, nevladatelných tiků a jiných následků, které plodí zoufalství. Ne vždycky, ale v mnoha případech však jeho hudbu ob jednávali i pro své další projekty: byli to ti, kteří byli přesvědčeni, že Petrova hudba je svou bezmála zvířecí, bezprostřední citovostí pro jejich díla nenahraditelná.

Foto: MARTIN MALÝ

// Čekal totiž na inspiraci, která, jak každý umělec ví až příliš dobře, není produktem píle nebo úsilí, ale čirým darem z vyšších sfér.

I mě občas hlava bolela, nicméně jsem byl ve výhodnější pozici než většina kolegů: žádný „deadline“, jak se dnes říká, jsem si v Petrově případě nikdy nestanovoval. Bylo by to marné a s marností je bláhové zápasit. Petr byl totiž umělcem i v tom smyslu, že tvorbu nepovažoval za práci – někdy verše, které jsem mu přivezl na Okoř, zhudebnil za několik hodin, jindy za deset let, případně nikdy. Čekal totiž na inspiraci, která, jak každý umělec ví až příliš dobře, není produktem píle nebo úsilí, ale čirým darem z vyšších sfér. Na její přízeň Petr s opovázlivou důvěrou spoléhal a nejen mě, ale i jeho samotného vždycky příjemně udivilo, že se dřív nebo později dostavila. Distribuce takové milosti je ovšem tak nevyzpytatelná, že ji lze těžko právně nárokovat nebo žádat o nějaký deadline; takový byl aspoň Hapkův postoj, který vně sféry instrumentální racionality vypovídá o čemsi podstatném – o tvůrčí pokoře.

Všechny ty nesplněné závazky a nescetné svízele plynoucí ze společné tvorby s Petrem byly ovšem v mém případě okamžitě zapomenuty ve chvíli, kdy mi zatelefonoval s tím kýženým vzkazem: „Mám to!“ Ať se to stalo v jakoukoli dobu, třeba v půl třetí ráno, běžel jsem do auta a jel mlhou na Okoř, abych se s novou Petrovou hudbou potkal. Byly to vždycky chvíle tak jedinečné, že je může plně pochopit a ocenit jen ten, kdo má s uměleckou tvorbou vlastní aktivní zkušenost – mám na mysli zkušenost se zrodem zázraku, který dosavadní nic mění v něco, a to v něco mohutně dojemného, co se dotýká těch nejskrytějších úzkostí a tužeb, které v sobě nosí každý z nás. Když Petr sedl ke svému vždycky mizerně naladěnému pianinu a s velkou intonační svobodou zazpíval novou píseň, byly to chvíle, které se tak hluboce zapisují do emocionální paměti, že mění a nově vytyčují celý život. Nikdy potom, ani když klavírní základ byl ve studiu zahrán dokonale a když tu píseň zpívali školení zpěváci, už to na mě tak nezapůsobilo.

Vytvářet s Petrem písně a z písní sestavovat alba jako ucelenější výpovědi přiná-

šelo mnohé: i setkání s novými kolegy, kteří postupně vytvářeli početnou pospolitost. Tak se k šansonierce Haně Hegerové přidružil i rocker Michael Kocáb, operní diva Magdalena Kožená, leader Trabandu Jarda Svoboda, slovenské osobnosti Richard Müller, Szidi Tobias a Jana Kirschner nebo třeba herci Karel Dobrý a Csongor Kassai – většina z nich by se zřejmě na společné umělecké platformě jinak nikdy nesešla. Přinejmenším pokud se mužů týkalo, museli si účast na albu vybojovat – a to tím, že věc zazpívali lépe, respektive přesvědčivěji než sám pan skladatel. Všechny první nahrávky zpíval Petr sám a chtěl být i na tom albu, měl však dostatek vstřícnosti a taky pokory k dílu, aby v případě, že ho někdo opravdu zaujal, mu tu pozici, jakkoli při tom někdy cosi huhlal, postoupil.

Ani ten, kdo Hapkovu hudbu nevyhledává, nemůže popřít, že vstoupila do životů několika českých generací, že se stala součástí jejich zkušenosti. A současně že dala příležitost ukázat své interpretační možnosti i několika generacím instrumentalistů a interpretů – mnozí z nich se dohodli, že se k prvnímu výročí Petrova odchodu chtějí společně sejít a tu hudbu, která tolika lidem tolik dala, znovu zpřítomnit; to setkání se uskutečnilo v rámci velkého koncertu 25. listopadu v O2 Areně.

Věřím, že to budou stále živé písně i filmové melodie, a ne muzeální exponáty, které tam zazní. Taková hudba, myslím si, bude živá ještě hodně dlouho.

Petr Hapka zemřel, ale nikam neodešel.

Něco takového lze ve světě, jehož jménem je pomíjivost, říct jen o lidech opravdu výjimečných.

MICHAL HORÁČEK
TEXTAŘ, BÁSNÍK, SPISOVATEL, PUBLICISTA
ZASTUPOVÁN OSA OD ROKU 1985

Foto: ARCHIV OSA

Petr Janda:

„Petr Hapka, letíte kamarád, člověk s tak specifickým autorským rukopisem, že mě nikdo druhý podobnej nenapadá. Jeho písně miluji a taky jsem mu to několikrát osobně řekl. Pousmál se, ani nevím, jestli mu to udělalo dobře. Když jsme ho pochovávali, vzpomněl jsem si na dobu dávno minulou, když přišel coby sedmnáctiletý student na zkoušku naší studentské skupiny a sdělil nám, že by s námi chtěl hrát. Bude mi chybět.“

Foto: ARCHIV OSA

Ondřej Soukup:

„Nikdy nezapomenu, jak jsem ho někdy kolem přelomu století potkal v hypermarketu na Zličíně, hluboko po půlnoci. Zrovna jsem platil, když do mě narazil vozejkem, kterej měl plnej konzerv pro kočky a ještě v něm byly dvě basy polosladký bohemky. Řekl jsem mu, že nechápu, jak takovej patok může pít. Prohlásil, že je prase, ale že mu to chutná. Pak mi začal vyprávět o svém velkém problému. Kočička se mu okotila v krytu motoru u jeho Rolls-Royce, a protože ten kryt je zaplombovaný, tak jí tam musí nechat a s tím autem nemůže jezdit. Teď musí pro kočiči žrádlo a šampaňský jezdit Jaguárem. A nikdy také nezapomenu vyřeštěnej výraz nebohého děvčete u pokladny, které tento rozhovor vyslechlo. Pointu historka nemá, leč je to pro něj dost charakteristické.“

Klavír

Klavír představuje strunný úderný hudební nástroj, jehož zvuk vzniká chvěním strun rozkmitaných úderem dřevěných kladívek. Je používán jako sólový i doprovodný nástroj či jako součást orchestru.

Od 80. let 20. století se vyrábí rovněž elektronická píana, kde je složitá mechanika klavíru nahrazena reprodukováním zvukem.

Klavír je dodnes velmi oblíbený nástroj, který je využíván umělci všech věkových kategorií a téměř ve všech hudebních žánrech. Klavírní recitály či koncerty patří ke stálému programu koncertních sálů.

Text:
ŠÁRKA
CHOMOUTOVÁ,
DANIEL WIESNER,
KAREL RŮŽIČKA,
FRANTIŠEK BOŘÍK

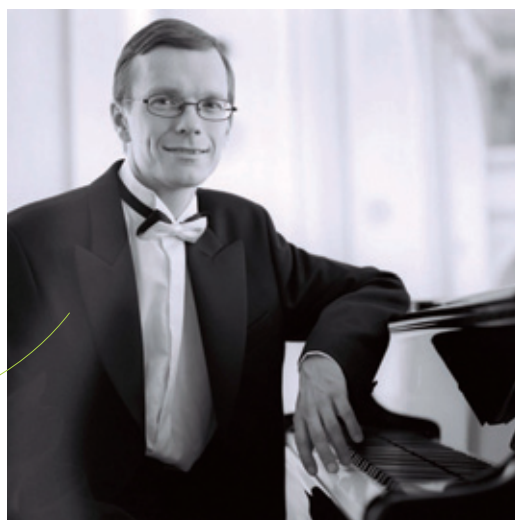
O vztahu ke klavíru napsal Daniel Wiesner, který se pohybuje v oblasti vážné a klasické hudby, Karel Růžička za vážnou a jazzovou scénu a František Bořík ze skupiny Mandrage jako zástupce mladé a popové scény.

Daniel Wiesner

Daniel Wiesner získal hned několik významných hudebních ocenění, a to v Česku i v zahraničí. Jako sólista a vyhledávaný komorní hráč vystupoval na koncertech ve většině evropských zemí a také v USA, Jordánsku a Tunisku. Je členem několika komorních souborů. Intenzivně se věnuje soudobé hudbě, zvláště české, má na svém kontě mnoho desítek premiér novinek a několik CD nahrávek. Daniel Wiesner vystupuje s předními českými orchestry a také nahrává pravidelně pro Český rozhlas. Od roku 2012 působí v oddělení klavírní spolupráce na AMU v Praze.

Již v mém útlém věku jsme měli doma pianino zn. Foerster z roku 1926, rodiče mě tedy v mých pěti letech

přivedli k tomu, že jsem se začal učit hře na tento nástroj. Poté co následovala obvyklá hierarchie studií na hudebních školách (LŠU Voršilská, konzervatoř v Praze, AMU Praha), mě ani nenapadlo, že bych profesní život strávil u jiného nástroje než u klavíru. Jsem s ním naprostorostlý odmalička.

// Na klasickém klavíru je možné interpretovat hudbu téměř všech žánrů, nejen klasiku.

Na klavíru je asi nejužasnější vlastnost, že dokáže evokovat zvuk celého symfonického orchestru, jak možnostmi akordických souzvuků a vícehlasu, tak obrovskými barevnými možnostmi jednotlivých tónů. Velkou devízou je obrovské množství hudební literatury, sólové i komorní, které pro tento nástroj vzniklo v průběhu posledních staletí.

Na klasickém klavíru je možné interpretovat hudbu téměř všech žánrů, nejen klasiku. Znáám několik skvělých klavíristů např. z oblasti jazzu, kteří toto umění svrchovaně ovládají.

Karel Růžička

Známy český klavírista, jazzový hudebník, uznávaný hudební skladatel a pedagog, který vyučuje skladbu a hru na klavír. Jako skladatel působí i v oblasti vážné hudby, komponuje vokální hudbu, komorní hudbu i skladby symfonické.

Poměrně dlouho trvalo klavíru, než se prosadil v hudbě zvané jazz, jehož kořeny a počátky, jak víme, tkví v blues. A pro blues je typické různé „ohýbání“ tónů, používání mikrointervalů, melismata a glissanda všeho druhu. Ničeho z toho klavír samozřejmě není schopen, a tak se soudilo, že proto nemůže v jazzu zdomácnět. A přesto se tak postupně stalo a dnes je jazz bez piana těžko představitelný. Pro mne klavír znamená základní vyjadřovací prostředek, pracovní nástroj i zdroj inspirace. Většina témat mých skladeb vzniká v kontaktu s nástrojem. Fascinuje mne šíře jeho zvukové palety, možnost vnímat harmonie současně ušima i očima. Jeho konstrukce jej předurčuje i k pregnantní rytmické akci, a klavír tak vlastně přesahuje i do oboru perkusivních instrumentů. I to je mi velmi blízké. Od mých hudebních počátků mě klavír přitahoval, a tak jsem si ho celkem přirozeně vybral jako „svůj“ nástroj. Ale taky je docela dobře možné, že si vybral on mě. Ať tak nebo tak, jsem moc rád, že jsme se spolu potkali.

Foto: MARTINA MLČŮCHOVÁ

František Bořík

Klávesista populární skupiny Mandrage, která je momentálně jednou z nejžádanějších českých popových kapel. Dále hostuje jako klavírista či klávesista ve skupině LUNO v čele s Emou Brabcovou (Khoiba) a v seskupení RadioStars.

Po pravdě, na klavír hraji jenom pár let. A ještě navíc prakticky omylem. Vždycky jsem chtěl být bubeníkem, ale byl jsem moc líný cvičit, tak jsem bicí záhy zaměnil za perkuse, coby za jednoduše vyhlížející nástroj. Zůstal jsem u nich deset let, až do roku 2009, kdy jsme se před křtem desky Mandrage Hledá se žena opili doma u našeho bubeníka Matyáše a já mu z legrace zahrál na takové staré pianino opilečkou coververzi jedné písničky. On se smál a požádal mě, abych si s nimi zahrál na chystaném křtu desky. O týden později jsem si od táty půjčil padesát tisíc a koupil si svoje první klávesy, kterým jsem naprosto propadl. Takhle se ze mě stal klávesista. Trvalo to ještě poměrně dlouhou dobu, než jsem přes nekonečné a nekonečné možnosti syntezátorů objevil krásu hraní na opravdový klavír. O to větší citové vzplanutí to ale potom bylo. Klavír je jedinečný nástroj, který nabízí hráči mnohem větší možnosti než jakýkoli syntezátor na světě. Dřevo je prostě nejlepší akustický materiál a struna bude vždycky více než snímač. Nejraději ale na klavíry a piana hraji živě. Jednoduše proto, že každý prostor disponuje jiným nástrojem. Za jedno turné si tak zahrají třeba na patnáct různých klavírů, z nichž spousta má neuvěřitelnou duši. Jakýkoli hudební nástroj, který je starší než moje babička, ve mně vzbuzuje obrovskou úctu, což se ve výsledku projeví i na samotné hře. Dneska by koncert Mandrage bez zvuku křídla Steinway, který mám nasamplovaný v elektrických klávesách, těžko proběhl. V současnosti jsme s Mandrage na akustickém turné po divadlech, kde hraji jenom na všemožná křídla, od těch opravdu drahých a koncertních až po takové ty prastaré otloukanky. Musím říci, že jsem opravdu šťastný, že už nehraji na perkuse. Jsme totiž s klavírem šťastni. /

110 let V+W

V letošním roce se slaví dvě významná výročí narození ikon české kultury: 110. výročí narození Jana Wericha i Jiřího Voskovce. Oba se nechali zastupovat OSA v roce 1929.

Text: TZ – SUPRAPHON, DOPLNĚNO ÚDAJI OSA

První nahrávky V+W vyšly již koncem 20. let na šelakových deskách společnosti Parlophon. Jedna z prvních nahrávek pro tuzemský Ultraphon vznikla z představení Premiéra Skafandr v roce 1929. Od roku 1930 vydával Ultraphon speciální řadu desek, které průběžně sledovaly celou tvorbu Osvobozeného divadla. Naposledy Jan Werich nahrával pro Supraphon v roce 1970, kdy po šesti letech dokončoval četbu Haškova Švejka. K nejprodávanějším deskám v 80. letech patřil titul Zpívá Jan Werich, vydaný Supraphonem na LP již pět let po smrti Jana Wericha, v roce 1985.

V minulém století nebylo výraznější divadelní dvojice herců a autorů, která by ovlivnila vkus, směřování a další vývoj

jevištního humoru naší země tak jako Voskovec a Werich. V trojici s Jaroslavem Ježkem pak měli tito tvůrci i zásadní vliv na tvorbu divadla hudebního. Všichni následní představitelé autorského divadla nejen že se nechávali inspirovat dílem mistrů z Osvobozeného divadla, ale zcela nepokrytě a hrdě se k jejich tvorbě hlásili a hlásí (Miroslav Horníček, Jiří Suchý a Jiří Šlitr, Miloslav Šimek a Jiří Grossmann, Jan Vodňanský a Petr Skoumal, Jan Burian a Jiří Dědeček, Miroslav Paleček a Michael Janík, Jiří Ornest a Tomáš Töpfer, bratři Justové a desítky dalších okouzlených a humorem V+W zasažených následovníků).

Počátkem padesátých let, v době krutého politického mrazu, který tehdy v Československu vládl, bylo vše, co Jan

Werich (v té době již osamělý tvůrce bez svého souputníka) vytvořil, považováno za zázrak a oázu normálního, krásného světa. Týkalo se to nejen jeho divadelní a filmové tvorby, ale i záznamů četby a vyprávění, které nahrával pro Supraphon či Československý rozhlas. Z té doby existuje například Werichova četba Haškova Švejka, považovaná za kongeniální propojení s autorem a dosud nepřekonaná žádným z dalších interpretů.

S relativním uvolněním politické a kulturní atmosféry v letech šedesátých vznikla i řada dalších skvělých nahrávek Werichovy četby a vyprávění, dialogů i monologů, humorných i vážných, ilustrujících nejen autorovu a interpretovu mimořádnou paměť, všímavost a postřeh, ale především mistrovskou schopnost pronikavého, vtipného a osvětleného pohledu na svět, který zdaleka překračoval omezující hranice této země.

Záznamy vznikaly také díky Werichovým spolupracovníkům, kteří si uvědomovali nadání této úžasné, všestranné osobnosti. Proto zůstalo v archívech Supraphonu i Českého rozhlasu velké množství pokladů v podobě nesmazaných analogových pásků. A pokud byly přesto záznamy smazány, existují nadšení amatérští archiváři, kteří několik desítek let uchovávají své raritní klenoty. Patří k nim Jaromír Farník, Jiří Borovička, Ondřej Suchý, Karel Koliš, Jan Müller, Petr Prajzler a desítky dalších obdivovatelů díla Jana Wericha.

V roce 2009 vstoupila skladba Život je jen náhoda do Zlatého fondu OSA. /

1. Název: *Život je jen náhoda*

2. Skladatel: *Jiří Jiráček* 3. Druh díla: *klavír*

3. Spisovatel: *Bohumil Hrabal* 4. Opus:

4. Překladatel: 5. Dív. názv. díla:

Opery	Nakladatel	Spisovatel neb. instrumentace	Doba trvání	Majitel práv	Opisová	Pozn.
<i>Hašek, Karel</i>	<i>Supraphon</i>	<i>Hašek, Karel</i>	<i>10m</i>			
<i>Švejk, Jaroslav</i>	<i>Supraphon</i>	<i>Švejk, Jaroslav</i>				

Zašleťte to, co první složky, příjedení referencí: (Vypíšte pouze seznamy)

1/19/12
2/19/12

Nakladatel (který není přebíratel) sděluje tuto informaci (Vypíšte pouze seznamy):

U všech složek označte, pokud máte námitky. Pro každý náhled lze navíc vyplnit vlastní kartičku, tedy i v případě, že se jedná o sbírku vydání.

Nakladatel vyplní pouze náhled 1-10, 11 a se sebou přinese datum a podpis.

Náhled kartičky musí být podepsána.

PROHLÁŠENÍ.

Podepsaný prohlásuje, že veškeré údaje, uvedené na této kartičce, jsou správné a že ručí za všechny škody, vzniklé případným nesprávným údajem.

V: *Hašek* Datum: *12-1-14* 10 14 Podpis: *Bohumil Hrabal*

1933

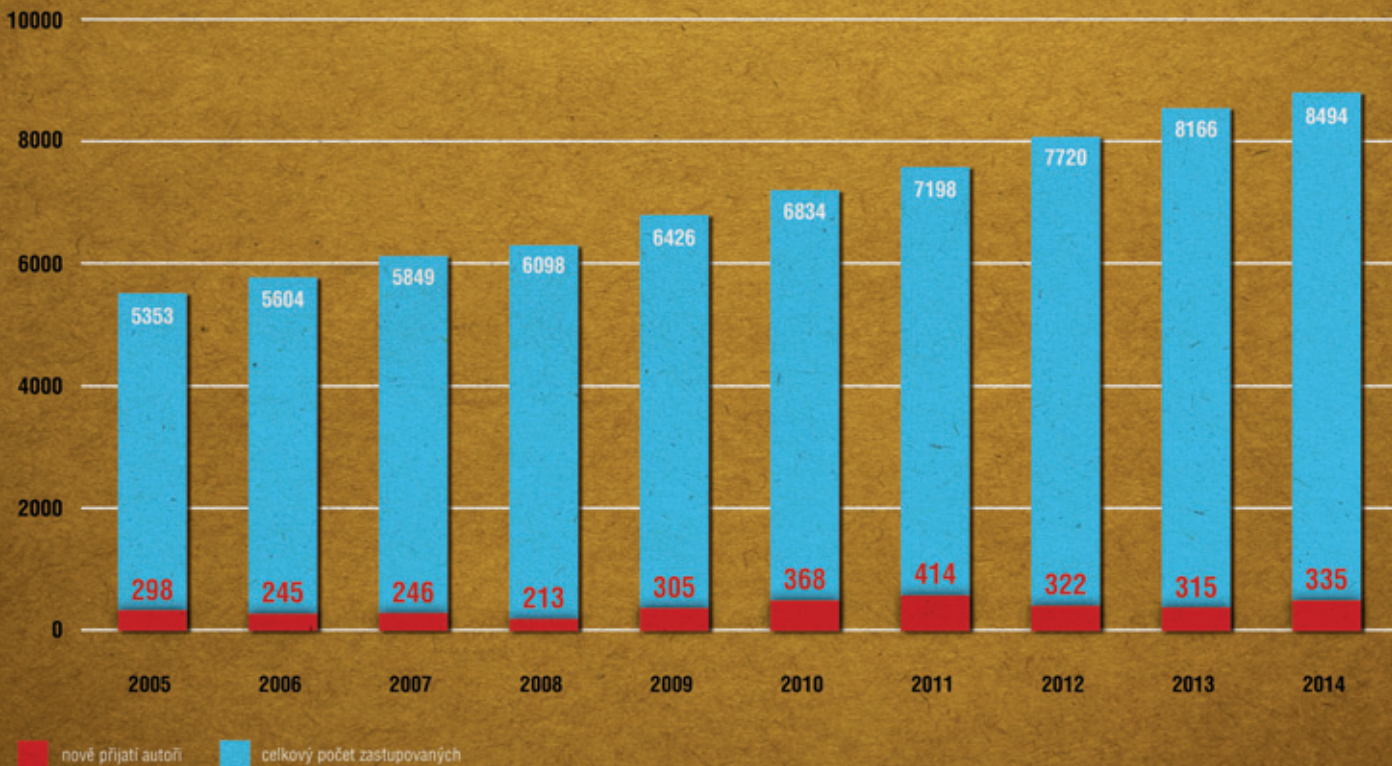
Bohumil Hrabal
Kabarovská

WWW.OSA.CZ

VÝVOJ ZASTUPOVANÝCH AUTORŮ OSA 2005 – 2014
Celkový počet autorů a nakladatelů z celého světa k 31. 12. 2014

– více než **1 000 000**,
z toho domácích bylo 8 494

Lena Yellow

Zpěvačka známé vokální skupiny Yellow Sisters a projektu Mateřská.com, Lena Yellow, vydala svůj první sólový počín, na kterém se spolupodílí skladatel a pianista Tomáš Sýkora.

Deska „Positivity“ obsahuje převážně autorské skladby a je přímo nabitá pozitivní energií. Z hudby sálá inspirace afroamerickým soulem, popem a jazzem. Ke spolupráci byli přizváni černošští vokalisté z bostonské Berklee College of Music a další zkušení hráči. Některé písně Tomáš Sýkora zaranžoval pro dechovou sekci a smyčcový kvartet. Album se nahrávalo v Biotech Studiu, o výborný zvuk se postaral Ecsen Waldes.

OSA se v roce 2014 stal partnerem tohoto alba. Lena Yellow je zastupována OSA od roku 2002.

text: PETR SOUKUP
odpovídala: LENA YELLOW

// Většina posluchačů vás bude nejspíše znát ze skupiny Yellow Sisters nebo projektu Mateřská.com. Věřím tedy, že deska Positivity je jen vaším osobním projektem a neznamená to konec ani jedné z kapel... Je to tak. Všechny tyto projekty fungují souběžně. S Yellow Sisters letos oslavíme už

deset let, ale je pravda, že momentálně se každá realizujeme více samostatně než dohromady, což je dáno velkou odlišností a vyhraněností našich osobností. S Mateřskou teď natáčíme nový videoklip a s mým sólovým projektem se chystáme na jarní a letní turné.

// Co vás vedlo k sólovému albu?

Už v roce 2000 při mém aupairování v Anglii jsem začala psát svoje písně. Některé jsem potom zrealizovala s pianistou Karlem Heřmanem a kapelou Yellow Family, kterou jsem v roce 2003 založila. Přizvala jsem ke spolupráci úžasné hudebníky (většinu z nich ze skupiny Vertigo Quintet) a tři roky jsme vystupovali a nahráli demo CD. Potom přišla éra Yellow Sisters a tvorba a cappella. Dál jsem ale tvořila i písně pro kapelu. V roce 2010 si některé z nich poslechl skladatel a pianista Tomáš Sýkora, nově je zaranžoval, a dal tak nový impulz k jejich realizaci.

// Yellow Sisters jsou, řekněme, ethno a world music. Mateřská.com je ironický rap a trochu disko, vaše album je v rytmu soulu, funky, popu i s trochou jazzu. Odhadnu správně, že se na něm podíleli hudebníci z tzv. Ježkárný?

S Tomášem Sýkorou, který se mnou můj sólový projekt založil, mě seznámil můj spolužák z Ježkárný Marian Friedl. Většina muzikantů z kapely je s Ježkárnou nějak více či méně spjata.

// Když jsem slyšel vaši skladbu Prámen, měl jsem radost, že je tu další člověk, který dokáže napsat hezký český text se spoustou dlouhých slabik a přitom to má v sobě hloubku a lyriku. Na albu je však jen jedna česká píseň. Není to škoda?

Když jsme s Tomášem dávali dohromady repertoár na desku, tak jsem již byla naladěná více pročesky. Českých písní mám v šuplíku více a určitě je budeme také realizovat. Tomáš byl tehdy více pro angličtinu a já jsem nakonec byla ráda, že i ty mé anglické kusy půjdou do světa. Do budoucna bychom rádi tvořili v obou jazycích.

// Co od alba očekáváte a jaký na něj byl ohlas?

Album je pro mě shrnutím určité etapy mého života. Písně jsou hodně osobní a ke každé se váže nějaký příběh. Bereme to jako dobrý start, něco, od čeho se můžeme odrazit a čím se můžeme prezentovat. Ohlasy na album jsou vesměs pozitivní. Vše si ale děláme sami, pouze s fyzickou di-

// Album je pro mě shrnutím určité etapy mého života. Písně jsou hodně osobní a ke každé se váže nějaký příběh.

stribucí nám pomáhá Supraphon. Takže zatím působíme jen na užší okruh posluchačů.

// Pojedete k albu turné?

Chystáme se na POSITIVITY TOUR. První koncerty začínají v únoru a budou pokračovat na jaře a v létě.

// Jaké jsou vaše hudební vzory nebo koho si ráda poslechnete?

Miluji soulovou hudbu, pop i jazz a vícehlasy. Hodně mě kdysi ovlivnila skupina Incognito, Galliano a tvorba vydavatelství Motown Records. Ze zpěvaček mám ráda například Sade, Annie Lennox, Carole King, Arethu Franklin. Ze zpěváků Johna Mayera. V poslední době mě zaujala skupina London Grammar. Na album Positivity jsme umístili dvě předělávky – jednu od skupiny Incognito a druhou od Carole King – jsou to srdcovky.

// Jaký je váš názor na českou hudební scénu? Nemyslím jen to, co se hraje v rádiích, ale celkově její pestrost.

Myslím si, že mainstreamová rádia uměle udržují zpátečnický a zkosnatělý obraz české hudby, což je škoda, protože v Česku vzniká hodně kvalitní i žánrově pestré hudby.

// Snad se mohu zeptat: Čím se živíte? Pouze hudbou?

Posledních deset let se živím pouze hudbou. Celý život jsem na volné noze, na výkvy a nejistotu jsem zvyklá. Odměnou je pro mě svoboda a radost, že mohu dělat to, co mě naplňuje.

// Jaký bude váš rok 2015? A další plány do budoucna?

Rok 2015 bude jednoznačně pozitivní. Těším se na koncerty s kapelou a myslím, že přijdou i nějaké nové příležitosti. Rádi bychom se zaměřili více na zahraničí. /

OSA partnerem cen Apollo 2014

Historicky čtvrtým majitelem ceny české hudební kritiky Apollo se stal Adrian T. Bell. Desetičlenná porota složená z hudebních publicistů ocenila jeho album *Different World*.

Text: TZ APOLLO, ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ, PETR SOUKUP

Na albu *Different World* se Adrian T. Bell odchýlil od zvuku, který vytvořil se svou domovskou skupinou *The Prostitutes*, a ukázal tak, že jako umělec je schopen se měnit a rozvíjet. V písničkách je méně agresivní, z jeho projevu jsou cítit životní i umělecké zkušenosti, civilnost a nadhled. Stylově se vlastně dostal k rockovému mainstreamu a nabídl sympatické, přesvědčivé písničky. Příjemná barva hlasu, schopnost vystavět silnou melodii, která zůstane v paměti, i velmi dobrý zvuk alba patří k důvodům, proč Adrian T. Bell cenu Apollo za rok 2014 získal, komentuje výsledek člen poroty Jaroslav Špulák.

Adrian T. Bell, jenž byl na Apollo nominován už za desku *Deaf to the Call* své kapely *The Prostitutes* v roce 2012, uspěl v konkurenci zpěváka Borise Carloffa (album *Morphosis*), zpěvačky Lenky Dusilové & Baromantiky (V hodině smrti) a skupin *Dva* (Nipomo), *Kieslowski* (Mezi lopaty), *Skleník* (Champagne Cork Pop) a *Zrní* (Následuj kojota).

Vítěz kromě sošky od Maxima Velčovského a Jana Jaroše obdržel i 60 tisíc korun od Ochranného svazu autorského. OSA je zastupován od roku 2006 a má hlášeno 45 děl.

Během večera v holešovickém klubu *Podnik* zahráli všichni nominovaní po dvou písničkách. Chyběla pouze Lenka Dusilová, která měla koncertní závazek. Večerem provedla dvojice Pavel Kučera – Johana Matoušková.

Ceny české hudební kritiky Apollo se poprvé předávaly v roce 2011, na Nové scéně Národního divadla tehdy uspěl písničkář a rapper *Bonus* s deskou *Náměstí míru*. V roce 2012 zvítězil během večera v klubu *SaSaZu* Boris Carloff s albem *The Escapist*, o rok později si cenu Apollo v *La Loca* převzali *Bratři Orffové* za nahrávku *Šero*.

Ceny české hudební kritiky Apollo se poprvé předávaly v roce 2011, na Nové scéně Národního divadla tehdy uspěl písničkář a rapper *Bonus* s deskou *Náměstí míru*. V roce 2012 zvítězil během večera v klubu *SaSaZu* Boris Carloff s albem *The Escapist*, o rok později si cenu Apollo v *La Loca* převzali *Bratři Orffové* za nahrávku *Šero*.

// Z jeho projevu jsou cítit životní i umělecké zkušenosti, civilnost a nadhled.

Adrian T. Bell

› zastupován OSA od roku 2006
› počet registrovaných děl v databázi OSA 45

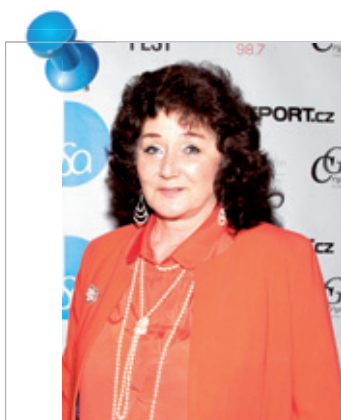
- › zpěvák kapely *The Prostitutes*, skladatel a textař
- › pochází z Velké Británie, žije v Praze
- › 2013 – sólová deska *Different World* (producent Michael Rendall)
- › vítěz cen Apollo 2014
- › nominace na ceny *Žebřík* 2013

Nástěnka

pro autory zastupované OSA

Na e-mail nastenka@osa.cz nám můžete zasílat vaše postřehy, novinky, úspěchy atd. Autor in je čtvrtletník, a proto je v případě upoutávky na speciální koncert apod. potřeba informovat nás se značným předstihem. Info pište stručně a jasně, popřípadě doplněné odkazem, kde se ostatní mohou dočíst více. Doporučujeme maximálně dvě věty a nikdy nezapomeňte uvést svůj podpis. Z názvů e-mailů není vždy jasné, o koho se jedná.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Americká premiéra Symfonie č. 1. Sylvie Bodorové

V americké premiéře v provedení **Fairfax Symphony Orchestra** pod taktovkou dirigenta Christophera Zimmermana zazněla začátkem února **Symfonie č. 1 Con le campagne** pro bicí nástroje a velký symfonický orchestr úspěšné české skladatelky Sylvie Bodorové. Jak napsal *The Washington Post*, na programu byla i Symfonie č. 8 Antonína Dvořáka, která tentokrát posloužila jako pouhý „předkrm“ celého programu. *The Washington Post* hodnotí dílo velmi pozitivně!

Sylvie Bodorová je zastupovaná OSA od roku 1979, členkou se stala v roce 1992. Za rok 2011 byla oceněna v rámci Výročních cen OSA jako nejúspěšnější skladatelka vážné hudby.

Skladba Milana Svobody v britsko-americkém filmu Kód Enigmy

Ve filmu *Kód Enigmy*, který má osm nominací na letošního Oscara, byla použita hudba českého skladatele a jazzmana Milana Svobody. Na jeho swingovou skladbu *Coffee Meditation* tančí v jedné scéně hlavní představitelé Benedict Cumberbatch a Keira Knightley. Nahrávku poskytlo hudební nakladatelství Studio Fontána prostřednictvím svého subnakladatele v USA. Skladba je i na vydaném soundtracku k filmu.

Milan Svoboda je zastupován OSA od roku 1978, členem OSA se stal v roce 1992.

Tři sestry v roce 2015 slaví své kulaté 30. narozeniny

Skupina Tři sestry v letošním roce oslaví své třicáté narozeniny, a to výhradně na těchto akcích: narozeninové oslavy propuknou hned v květnu, 21.–23. 5. 2015, na výročním koncertu „Tři sestry 30 Let Open Air“ v pražském Braníku. Poté zavítá v rámci Tři sestry Radeplast tour 2015 do vybraných lokalit v ČR!

Zemřel Jan Schneider, autor hitů Kubišové, Matušky i Neckáře

Ve věku 80 let zemřel český básník, textař a novinář Jan Schneider. Jan Schneider byl v 60. letech mimo jiné autorem textů k písním, které zpívali Václav Neckář (Hřibě), Marta Kubišová (Magdaléna), Helena Vondráčková (Ó baby, baby), Waldemar Matuška (Nebeskej kovboj, Don diri don) nebo Eva Pilarová (Requiem). Byl spoluautorem prvního českého divadelního muzikálu Gentlemani. Zastupován OSA od roku 1962. V databázi má registrováno 361 skladeb.

Česká kytaristka Simonne Draper

postoupila do finále mezinárodní skladatelské soutěže The United Kingdom Songwriting Contest 2015. V konkurenci mnoha tisíců přihlášených skladatelů z celého světa svou skladbou Dolorosa zaujala producenty, jako je např. Stuart Epps (spolupracující s Eltonem Johnem či Robbiem Williamsem) nebo M. K. Eldridge (Tina Turner) aj. Skladby finalistů se objeví na společné kompilaci.

www.songwritingcontest.co.uk

Xindl X a UDG vyrazí na společnou tour

Xindl X a kapela UDG se domluvili na společném turné. Odehrají celkem sedm koncertů v šesti městech, speciálním hostem bude novojičínská formace Light & Love. „Myšlenka na společné hraní vznikla v backstagi hudebního festivalu Rock For People u piva,“ říká Jugi z UDG a dodává: „Každý – tedy Xindl X i my – bude mít připravený plnohodnotný koncertní set, v rámci kterého zazní největší hity, ale i novější skladby. Na závěr bude společná show, kterou právě ladíme k dokonalosti.“ Ondřej Ládek (Xindl X) je zastupován OSA od roku 2008. V databázi má registrováno 168 skladeb.

NOC DEN

MICHAL HRŮZA A KAPELA HRŮZY

19. 3. - Praha - Fórum Karlín | 28. 3. - Karlovy Vary - Lidový Dům
8. 4. - Olomouc - U klub | 10. 4. - Opava - Art
11. 4. - Jihlava - KD | 15. 4. - Liberec - Lidové Sady
17. 4. - Tábor - Hotel Palcát | 18. 4. - Ústí n. Labem - Doma

SUPPORT: Mother's Angels | Lety Mimo

POJISTILA

Allianz

PRÁVO

REFLEX

Headlines

NoLimits

UNIVERSAL

SOUNDMACHINE

AGRO LIBLICE

SENNHEISER

AUKCE TISKU .CZ

decoDoma

czech-transport

DAKACOM

HONDA

TAC

Šuplíky textařů

připravil: PETR SOUKUP

Vážení autoři, jsme příjemně překvapeni vaším rostoucím zájmem o zveřejnění vašich děl a děkujeme za kladné reakce na rubriku Šuplíky textařů i na celý magazín, které nám spolu s texty posíláte. Je pravidlem, že u každého autora uvádíme jen jeden text, i přesto, že nám jich posíláte vždy více najednou. Rozhodli jsme se tedy založit webovou stránku www.suplikytextaru.cz, kam budeme postupně pod vaše jména vaše texty přidávat. Dále nám je zasílejte na komunikace@osa.cz

01 Antonín Korb

Starý námořník (waltz)

Až na konci světa jó tam v Rezovu
Vzal jsem si za ženu starou vdovu
Říkají - teď se ti dobře žije
Broukám si turecké melodie

Již vybledla kotva na rameni
Sedím na zahrádce na kameni
A kolem kývaj se slunečnice
To jsou teďka moje tanečnice
Ref:
Čaka raka čaka
Ať teče rakyje
Já našel svoji lásku
Pri Černóm morje

Už nesmím vzpomínat na děvčata
Říkají - starej se o rajčata
Tak bez moře pomalu život běží
Líp bylo mi daleko od pobřeží

Až na konci světa jo tam v Rezovu
Vzal jsem si za ženu starou vdovu
Jak dýně vrásčitá je její tvář
Již nespatriť nikdy Istanbulu zář

02 František Kratochvíl

KŘIVKY ŽENY

Křivky ženy
jsou jako zamilovaná duha
Jako zamilovaná duha
uprostřed dne kdy
obracím je
očima do vlastní roviny
zbytečně
Ani výjimečně
ženu neobracej
protože
Křivky ženy
jsou jako zamilovaná duha
Jako zamilovaná duha
tančící nade mnou
čekající vždycky na něco jiného

Křivky ženy
jsou jako kruhy po kapkách deště
Jako kruhy po kapkách deště
uprostřed dne kdy
počítám je
jako rozkutálené mince
zbytečně
ženu nedoceníš
protože
Křivky ženy
jsou jako kruhy po kapkách deště
Jako kruhy po kapkách deště
měnící náhle kurs
aby neztrácely vlastní cenu

Křivky ženy
jsou jako dráhy padajících hvězd
Jako dráhy padajících hvězd
na křižovatce
Zastavím je
na srdci rozsvítím červenou
zbytečně
ženu nezastavíš
protože
Křivky ženy
jsou jako dráhy padajících hvězd
Jako dráhy padajících hvězd
s touhou schovávat se
a probouzet nejtajnější přání

03 **Ivan Hladík**Podzimní

Dnes ráno za dveřmi stál
a v hubertusu samou díru.
Nad horkým čajem pookřál,
pak z bot si smýval zašlou špinu.

Až do zimy se zdrží prý,
tak jestli nám to nevadí...
Že není dobrý společník,
spíš melancholik. A rád spí.

Vlasy jak slámu, plné listí,
teď nad dřezem ho vyčesal
a nad fotkami z prázdnin letních
se jenom suše pousmál.

Roztáhl spacák u topení,
tak se ho ptám: "Kdo jste, prosím?"
Řekl: "Jsem to já, jak loni.
Ty nevíš? Já jsem přece podzim."

04 **Jiří Milder**BLUES NA JEDNÝ NOZE

Jako kámen z kopce
problémy se valí
i když s hlavou skopce
cítíš se tak malý

s kůží kráčíš na trh
v marném dlouhém sólu
trochu jsi ji natrh
ceny padly dolů

Jistota jen jedna
nový den a zprávy
Tvoje cesta ze dna
jiný šálek kávy

Slunce na tvých zádech
putník na všech cestách
Kdo když popadá dech
oči vzhůru nevztáh ?

Odpovědi hledáš
snad i na obloze
Spíš se s nimi shledáš
v blues na jedný noze

Osudy a cesty
vydřené i dané
znají věrozvěsty
pravdivé i hrané

Světlem jdeš a zíráš
tolik změn se chystá
Život je jak víra
má svá poutná místa

Odpovědi hledáš
snad i na obloze
Spíš se s nimi shledáš
v blues na jedný noze

05 **Kateřina Krausová**Zatím trapnej

Jak kluk voní na holky si myslí,
když jde po nich málokterá se mu brání.
Rifle do půl stehů ty to jistí,
Když je handsome holku sbalí bez čekání.

Ref: Teď má v oku žár, triko samej cár,
Na bar by tě vzal, holka se neubrání.
Rukou po těle, ti jede nesměle,
Tak to ne, frajere, jsi trapnej k uzoufání.
Lidi vidí, jak se marně snažíš, plesknutí
a už se v pekle smažíš!

Když si na mě někdy ráno počkáš,
rifle čistý, úsměv, úkol na opsání,
moji ruky podaný se dočkáš,
pak mě vod tvý lásky už nic nezachrání, ale

Ref: Teď máš v oku žár, triko samej cár,
Na bar bys mě vzal, holka se neubrání.
Rukou po těle, mi jedeš nesměle,
Tak to ne, frajere, jsi trapnej k uzoufání.
Lidi vidí, jak se marně snažíš, plesknutí
a už se v pekle smažíš!
Faktem ale je, že voníš nádherně, voníš, voníš,
voníš, voníš, to víiiiš.....

06 Ivan Blažek

MADAM PADAM

Madam padám
Je čas dál jít
Ať účet nám
Už vystaví

Madam padám
To doufám
Prosím platím
To koukám
Tak to dělá
Šest let
A sto pět dní

Má dáti dal
A kdo víc bral
A výkaz ztrát
Tak spočítej
Co prázdných dnů
Zbytečných snů

Má dáti dal
A kdo víc bral
A výkaz ztrát
Tak spočítej
Co průserů
Co orgasmů

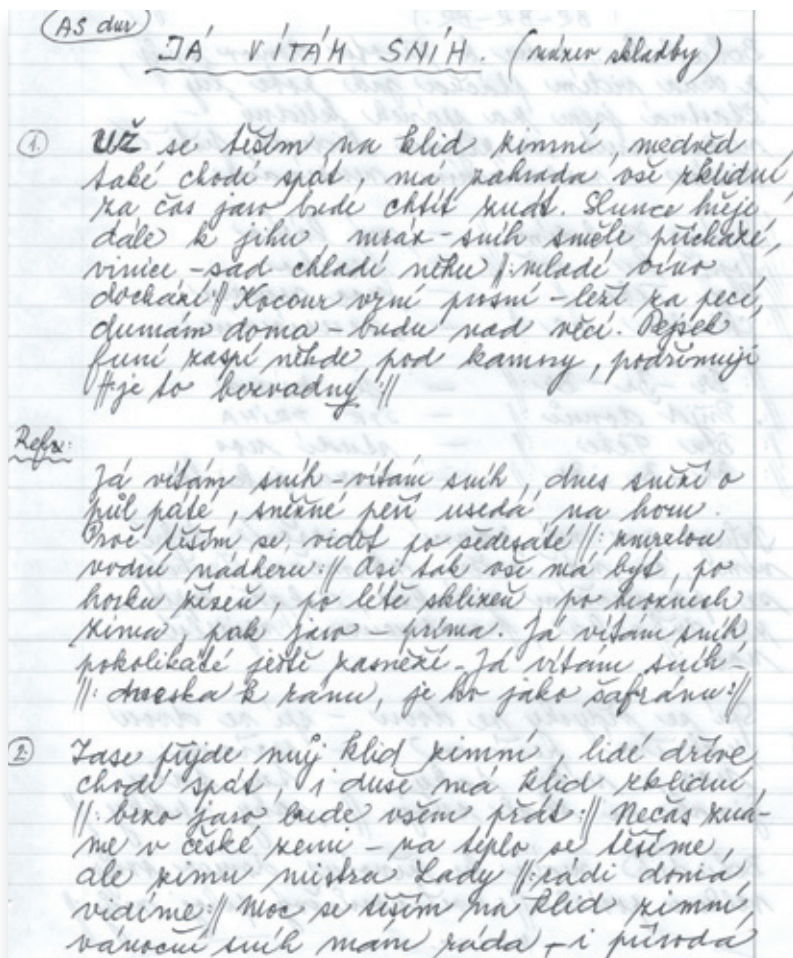
Madam padám
To doufám
Jen suvenýr
Srdce ten kýč
Chci sebou vzít

Madam padám
To doufám
Prosím platím
To koukám
Tak to dělá
Šest let
A sto pět dní

Má dáti dal
A kdo víc bral
A výkaz ztrát
Tak spočítej
Co prázdných dnů
Zbytečných snů

Má dáti dal
A kdo víc bral
A výkaz ztrát
Tak spočítej
Co průserů
Co orgasmů

07 Eva Košařová

01 Fotograf

film je inspirován životem fotografa Jana Saudka

Režie: IRENA PAVLÁSKOVÁ

Hudba: JIŘÍ CHLUMECKÝ (zastupován OSA od roku 2001, registrováno 89 hudebních děl)

V příběhu se vracíme k některým osudovým křižovatkám turbulentního života hlavního hrdiny (Karel Roden), člověka, který je obdařen nejedním výjimečným talentem, živelností a vášní. Všechny tyto vlastnosti mu přinesly slávu i odmítání, lásku i zradu, zástupy obdivovatelů i osamocení. Středem Janova života vždy byly ženy. Ať ty, které pózovaly před objektivem jeho fotoaparátu, nezřídka postavy až pitoreskní, či ty, jež ho obklopovaly v soukromí. Dcery, manželky, milenky, sexuální přítelkyně, intelektuální obdivovatelky. Jedny nezištně milující a oddané, jiné podváděné a zhrzené, další sdílející s rozkoší jeho bouřlivý život. Ale i takové, které s proslulým umělcem toužily spojit svou budoucnost, posedlé touhou zkrotit jeho svobodomyšlnost, sdílet s ním jeho majetek, talent i geny. Exempláře všech těchto ženských typů jsou pikantním kořením mimořádného filmu, který je příjemně hořkou komedií s erotickými prvky.

02 Hodinový manžel

Režie: TOMÁŠ SVOBODA

Hudba: RENÉ RYPAR (zastupován OSA od roku 2004, registrováno 140 hudebních děl)

Filmový debut divadelního režiséra a scenáristy Tomáše Svobody vypráví příběh čtyř přátel, vášnivých hráčů vodního póla, kteří společně provozují bazén. Ten jim jednoho dne jako nevyhovující vypustí hygienici, a čtveřice se tak rázem ocitá doslova na dně. Jeden z nich pak na dně bazénu začne dokonce i bydlet, když se pohádá s manželkou a uražen odejde z domova. Z nedostatku příležitostí začnou chlapi podnikat jako „hodinový manželé“ a zakrátko si najdou klientelu mezi místními dámami. Každý z nich má svou pravidelnou zákaznici, ale ty mají kromě oprav často i velmi specifická přání a potřeby. To se však pomalu přestává líbit partnerkám a manželkám našich hrdinů... Takto rozehraný příběh pak graduje nečekanou cestou do Tater, kde se vše pořádně zamotá, aby to nakonec dospělo ke zdárnému konci, který slibuje nejedno překvapení.

03 Burácení

Režie: ADOLF ZIKA

Hudba: PETR BRANT (zastupován OSA od roku 2009, registrováno 17 hudebních děl)

Celovečerní hraný film Burácení je typické drama založené na pravdivé události, která se stala v roce 2004 a která završila sérii příběhů, jež autor scénáře sledoval v médiích už řadu let. Domácí násilí, sebeobrana před násilníkem či pomoc blízkému člověku v nouzi a jeho obrana. Tento film je o ohroženém lidském druhu, jehož smysl pro svobodu projevu a spravedlnost je na hranici zákona a společenské normy. Ne náhodou je film zasazen do prostředí motorkářského světa, rockové hudby a sochařské komunity, kde se mísí rovná a čestná povaha s výbušností, burácením v srdci a náklonností k absolutní kráse a kde člověk přestává být soudný sám k sobě.

04 Opři žebřík o nebe

Režie: JANA ŠEVČÍKOVÁ

Hudba: ALAN VITOUŠ (zastupován OSA od roku 2005, registrováno 93 hudebních děl) a VLADIMÍR MARTINKA

Marián Kuffa je farářem v malé vesnici Žakovce pod Tatrami na Slovensku. Na faře se stará o bezdomovce, bývalé vězně, děvčata a kluky z dětských domovů, tělesně postižené i tyrané matky s dětmi. Okolo 250 lidí. Někdo zemře, někdo se narodí, někdo odejde... Příběhy bezdomovců, alkoholiků, narkomanů a dalších ztracených existencí slouží ve filmu kromě své vlastní síly a zajímavosti také jako zrcadlo počínání, životu, víře a náboženské a osobní filozofii faráře. Film o síle víry a hodnotě oběti, o tom, jak moc se člověk dokáže vydat za druhé, jak moc tím ztrácí, ale i jak mnoho tím získává.

Popisy filmů jsou oficiálním textem jejich distributorů.

01 Andělé
vs. Démoni

ATMOMUSIC

02 Winna

TARA FUKI

03 Íkaros

ANDROID ASTEROID

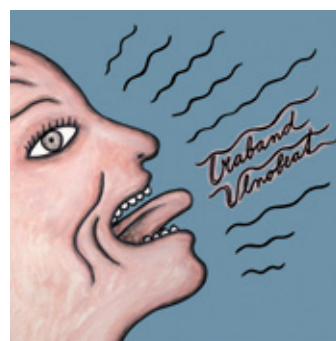
04 Okamžitě odejdi do
svého pokoje a vrať se,
až budeš normální

KAPITÁN DEMO

05 Strana A

TATA BOJS

06 Vlnobeat

TRANBAND

07 U nás
v garáži

TVRDÝ/HAVELKA

08 Punkový
království

VISACÍ ZÁMEK

09 Deep and Tech
Electronic Music

THE VINYL LOOPS

OD 3,94 Kč DEN
bez
DPH

STOJÍ HUDBA
VÍCE JAK 1 MILIÓNU
AUTORŮ Z CELEHO
SVĚTA

†

Miroslav Císař

Bohumila Grögerová

Kamil Hála

Petr Hapka

Zdeněk Hudák

Leon Juřica

Václav Nouza

Jan Schneider

Ludmila Sovadinová

Jaroslav Zach

Úmrtí oznámená v období
od 23. 10. 2014 do 23. 1. 2015

Tučně vyznačená jména:
zesnuli byli členy OSA.

Monopol uvnitř originálu

Nápad a talent jej ztvárnit, to je to, co dělá tvorbu odlišnou a jedinečnou.

Přijde mi, že se slovo monopol ve spojení s OSA omílá až příliš stereotypně. Co to vlastně ten monopol je? Pokusil jsem se na monopol podívat optikou povahy tvorby.

Autorský zákon, zjednodušeně, definuje dílo jako jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora. Dílo může být literární či jiné umělecké nebo vědecké. Dílo musí být současně vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorský zákon chrání dílo v podobě textové, obrazové nebo jako nahrávku.

Autorské dílo nelze jednoduše nahradit jiným autorským dílem. A to právě díky jejich vzájemné odlišnosti a jedinečnosti. Naproti tomu hmotný produkt, jakým je například mléko, se zpravidla pohybuje na trhu s velkou mírou nahraditelnosti konkurenčním produktem. Obvykle je člověku jedno, zda si koupí mléko od jednoho, nebo druhého výrobce. Přesto najdeme mnoho oborů, u kterých lze najít určitou podobnost s autorskými právy. Jsou jimi například oděvní nebo automobilový průmysl. Mám na mysli především produkty prodávané prostřednictvím autorizovaných distributorů. V závislosti na značce se odvíjí i cena pro zákazníka. Teritoriálně se může lišit, ale často bývá cena pro příslušnou komoditu od téže značky stano-

vena jednotně bez ohledu na to, v jakém regionu se prodává.

Vraťme se však k tvorbě. Z právní definice uvedené výše lze dovodit, že ona tvorba je vlastně monopolem sama o sobě. Někdy lidé říkají: „Je to tak prosté, vždyť jde o pouhý text nebo obrázek, tak proč bych za to měl platit?“ Jenže proč si současně nepoložit otázku: „Proč jsem na to nepřišel zrovna já?“ Nápad a talent jej ztvárnit, to je to, co dělá tvorbu odlišnou a jedinečnou.

Snad každý z nás v rámci výtvarné výchovy ve škole kreslil kočku nebo myš. Řeklo by se, že na tom přece nic není! Jenže když dva dělají totéž, není to totéž. Když kočku a myš nakreslili William Hanna a Joseph Barbera a dali jim jméno Tom a Jerry, stal se z těchto postavíček neuvěřitelný trhák. Animovaný seriál slavil takový úspěch, že se ještě dnes postavičky prodávají jako hračky nebo se objevují na povlečení, potravinách apod., plagiáty nevyjímaje.

Dnes můžete nakreslit koček a myši, kolik chcete, ale Tom a Jerry jsou zkrátka jedni. A jsou monopolem, který dnes patří Warner Bros. Každý měl příležitost si tento monopol vytvořit. Přestože každý má právo usilovat o to, aby se stal umělcem, ne každý se jím stane.

// Přestože každý má právo usilovat o to, aby se stal umělcem, ne každý se jím stane.

Kdyby Warner Bros., vlastníci práva k postavičkám Toma a Jerryho, uzavřeli smlouvu o zastupování s OSA pro území České republiky, nikdo by si nemohl koupit práva u nikoho jiného než u OSA, resp. u Warner Bros. Pokud by zájemce o používání postaviček Toma a Jerryho uzavřel licenční smlouvu s OSA, jako by ji uzavřel přímo s Warner Bros. A byla by to společnost Warner Bros., kdo by určoval cenu a obchodní podmínky.

Analogicky to funguje v oblasti hudební tvorby. Uzavřením jedné licenční smlouvy s OSA získá například organizátor hudební produkce práva k užití hudby více než jednoho milionu autorů z celého světa, se kterými má OSA uzavřenou smlouvu o zastupování přímo nebo prostřednictvím smluv se zahraničními partnery. OSA tak významně šetří uživatelům hudby administrativní náklady. Tato práva pro území České republiky nelze pořídit od nikoho jiného. Ve své podstatě se dá říci, že organizátor hudební produkce smlouvou s OSA uzavírá smlouvu s konkrétními autory. Při takovém objemu zastupovaných nositelů práv jsou cena a obchodní podmínky stanoveny většinovým způsobem, vycházejíce z obchodních modelů aplikovaných v zahraničí.

Trnem v oku veřejnosti je občas tzv. zákonný monopol ukotvený v autorském zákoně. Jenže ten má OSA pouze pro určitý okruh činností, mezi které nepatří například licencování koncertů nebo internetu. Bavíme se například o oblasti vysílání. Ale nejedná se o úspěšnou lobby OSA za zastupování autorů proti jejich vůli, jak někteří zlí jazykové tvrdí. Naopak, zákonodárce tímto opatřením chrání uživatele, kteří užívají velké množství hudebních děl, a dává jim právní jis-

totu. Typickým případem jsou rozhlasoví vysílatelé, kteří denně hrají desítky písniček. V opačném případě by každý vysílatel musel předem zjišťovat, zda je autor zastupován OSA, či nikoliv. Takto zákonodárce uvalil na bedra OSA, aby udělil licenci i za autory nezastupované a následně jim vyplatil autorskou odměnu. Nicméně je potřeba, aby se takový autor alespoň přihlásil do evidence, abychom znali jeho totožnost a měli komu vyplatit autorské odměny.

Paradoxem je, že někteří uživatelé volají po tom, aby měli možnost koupit si práva například v zahraničí od jiného kolektivního správce. Současně ti samí uživatelé jedním dechem dodávají, že jim vadí větší počet kolektivních správců a že preferují jednání pouze s jedním partnerem.

Přeji vám šťastný a zdravý rok 2015 a hodně tvůrčí energie

Roman Strejček
předseda představenstva OSA

// Uzavřením jedné licenční smlouvy s OSA získá například organizátor hudební produkce práva k užití hudby více než jednoho milionu autorů z celého světa, se kterými má OSA uzavřenou smlouvu o zastupování přímo nebo prostřednictvím smluv se zahraničními partnery.

Magazíny
podpořené projektem
Partnerství OSA

MYSLÍME **NA** HUDBU

WE THINK **OF** MUSIC

OSA - Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, z. s.

www.osa.cz